

Tevékenységi terv

„Márciusi napsugár, melegszik már a határ”

-Várjuk a tavaszt a Vackor csoportban

2024.02.19.-03.01.

A projekt megvalósulásának tervezett ideje: 2024.02.19.-03.01.

A projekt tervezett indító élménye: Séta a Békástó környékén, csoportszoba „öltöztetése tavaszi ruhába”

A projekt várható lezáró élménye: Óvodai kiskertünk „szépítése”: minden kisvackoros hozhat egy cserép tavaszi virágot, amit közösen kiültetünk az udvaron lévő kiskertbe.

A projekt megvalósítása során kiemelt céljaink: Az évszakok megfigyelésének, megismerésének folytatása.

Ösztönzés a környezet szeretetére, védelmére, a természet szépségeinek felfedezése.

A projekt során megvalósítandó feladataink: Figyelem felkeltése játékos formában, hogyan figyelhetünk környezetünk, a természet értékeire.

Nagytakarítás: séta során az eldobott szemét felszedése.

A projekt során kiemelten fejleszthető képességek pl.:

Figyelem, koncentráció, ismeretek rendszerezése, bővítése.

Finommotoros képességek fejlesztése, ceruzafogás javítása.

Szem kéz, szem láb koordináció fejlesztése.

Kis-, és nagymozgás fejlesztése, irányok gyakorlása.

Érzékelés, észlelés, keresztcsatornák, emlékezet, képzelet, kreativitás.

<p>Munka jellegű tevékenységek</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Csoportszoba szellőztetése, a friss, tavaszi levegő beengedése • Játékok esztétikus elrendezése játéktevékenység után • Kiskert tisztítása, előkészítése az ültetésre • Nagyok segítség nyújtása a kisebbeknek • magaságys előkészítése a tavaszi magok számára 	
------------------------------------	---	--

<p>Játék</p> <p>Játék feltételeinek biztosítása</p> <ul style="list-style-type: none"> • ötletek a játék tevékenység megsegítéséhez, • játékeszközök készítése 	<ul style="list-style-type: none"> • Mozgáskotta-Tavasztündér tánca: <p>Felébresztette már a tavasz a növényeket, az állatokat, akik azonnal tánkra perdültek a napsugár és a kellemes idő örömére.</p> • Asztali játék: Fa mértani forma kirakó. • Hóvirághagyma ültetése: asztalnál pompomok „ültetése” cserepekbe (körökbe), dobókocka dobással határozva meg, melyik körbe mennyi hagyma kerüljön (mennyiség állandóság fejlesztése) • Szorgos méhecskék - az összeillesztett karton keretbe kell összegyűjteniük a szétszórt pomponokat (variáció: csak a sárgát, csak a kicsit; ameddig zene szól, csak addig gyűjthetik; csak a kevésbé ügyes kezűkkel; csipesszel). • Kereső játék - A csoportszobában elrejtett memória kártyák megkeresése és összegyűjtése. • Gondoltam egy rovarra... - az óvodapedagógus kiteszi a gyerekek elé több rovar képet és állításokat sorol, a gyerekeknek pedig ahhoz a képhez kell ülniük, amelyekre a pedagógus gondolhatott. • Ki lehet a takaró alatt? - takaró alá rejtett műanyag rovarokat ismernek fel a gyerekek. • Szagolgatás - gyógynövények felismerése szaglás alapján, párosítás a növény képével (variáció: melyik üvegben van virág, melyikben levél). • Mozgásos feladatok - méhek, lepkék mozgásának utánzása; szobor játék (ameddig szól a zene méhek, lepkék mozgását utánozzák, amikor elhallgat a zene szoborrá merevednek). • A próbák teljesítése után a beporzó eléri a virágot 	
--	--	--

	<ul style="list-style-type: none"> • Virágos memória kártyajáték • Keresd a páriját...: Az óvónő által meghatározott mértani forma alapján keressen a vállalkozó gyermek a közvetlen környezetében egy hasonló formát 	
--	---	--

<p>Külső világ tevékeny megismerése</p> <ul style="list-style-type: none"> • Alapvető környezet-, és természetvédelmi ismeretek 	<p>Mi a kikelet? - A tavasz kezdete</p> <p>Séta, udvari játék alkalmával megérezhetjük a tavasz illatát, a föld illatát, a napsugár erejét.</p> <p>Az óvoda udvarán, séta alkalmával figyeljük a fák, bokrok ágait- kutassunk az új, friss rügyek után.</p> <p>Nézzünk szét figyelmesen, mi bújt elő a föld alól- első tavaszi virágkezdemények felfedezése.</p> <p>Levágott, vízbe tett ágakkal díszítsük az élősarkot a csoportban, napról-napra figyeljük meg, mi történik az ággal.</p> <p>Változik az időjárás, mi az, aminek segítségével megfigyelhetjük:</p> <ul style="list-style-type: none"> • A fák, bokrok rügyei megduzzadnak, napról napra megfigyelve látjuk, ahogy lassan kibomlanak. Láttunk már virágzó faágakat is. • A fű is dúsabb, zöldebb lesz. • Tegyük ki hőmérőt • Hogyan változott az öltözködésünk • Már nem kell felhúznunk a vastag télikabátot, bélelt nadrágot, kesztyűt és sálát sem hordunk már. • Többször látjuk a napocskát kisütni, néha már érezzük is a melegét az arcunkon. • Nappalok hosszabbodása: egyre tovább lehet a szabadban játszani, sétálni. • Megjelennek az első kis élőlények: katicabogarak, pókok, hangyák, gyakran hallunk madárcsicsergést • Mit vettél észre: melyik az első?: -virág -rovar -fa madár, ami előbújik, hangosan dalol, stb, azaz köszönti a tavaszt <p>Melyik az első virág, ami jelzi a tél végét, és a tavasz kezdetét? - találós kérdések a hóvirágról, tavaszról:</p> <p>Amikor a világ éled, kizöldülnek mezők, rétek. Bimbó nyílik, rügy kipattan, hancúroznak a szabadban. (tavasz)</p>	
--	---	--

<ul style="list-style-type: none"> matematikai tapasztalatok, matematikai játékok 	<p>Nem fúj már és nem havaz, Itt van, itt van a.... (tavasz) Havat olvaszt, vizet ont, fényt áraszt, lombot bont. (tavasz)</p> <p>Szeretem a meleget és a pólásgyereket. (gólya)</p> <p>Én vagyok az első tavaszi virág, hófehér ruhám a hó alól kikandikál. (hóvirág)</p> <p>Ha kinyílok, Az emberek tudják, Itt a kikelet. (hóvirág)</p> <ul style="list-style-type: none"> magok elültetése papírhengerbe e dughagyma és a kiskertben A bab csíráztatása még most is elbűvöli a gyerekeket, hiszen szemmel látható, követhető a változás, ahogyan a pici babszemből kibújik a csíra és még levelet is hoz. A növekedés során megmérhetjük a növénykénket, ismerkedés az egy újj, arasz, tenyéryi, fogalmaival.
--	--

<p>Verselés, mesélés</p> <ul style="list-style-type: none"> • anyanyelvi játékok • beszélgető kör • drámajáték 	<ul style="list-style-type: none"> • Új mondóka tanulása: Fű, fű, fű, Szép zöld fű, eredj ki te zöldfűlű. • Hol hallod a hangot? - ismert játék: melyik vagonban utazik a hang • Hagymás virágok nevének eltapsolása: Hóvirág, tulipán, nárcisz, jácint, krókusz, gyöngyike, • Donászy Magda: Hóvirág – Hóvirágom, virágom, mi újság a világon? – Véget ért a hosszú tél, simogat az enyhe szél, melegebben süt a nap újra szalad a patak. Hallottam a cinegék kikeleti énekét, tavasz jár a határon. – Ó, be szép ez virágom! • Törőcsik Julianna: Hóvirág Holdvilágos éjszakákon, Jég alatt, és hó alatt, Alszik egy kis hagymalányka, Ég alatt, és föld alatt. Napsugárka melengette, Dunya alól felkeltette. Hagymalányka zöld ruhája, Fénytől ékes koronája, Hófehér kis harangocska, Tündöklő kis csillagocska. Tavaszhozó hóvirág, Veled ébred a világ! Weöres Sándor: Dongó Szedek itt, szedek ott fűvön ingó harmatot. Érzem sütni a napot, minden harmat elfogyott. 	
---	---	--

	<p>Szedek ott, szedek itt virágmézet, tavaszt. Már a méhek jártak itt, üres bimbó beborít.</p> <p>Zum-zum-zum, zöm-zöm-zöm, tátogat a bödönöm. Mégis legyen örömöm, füled teli zümmögöm.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Mese: <p>Fésüs Éva: Télkergető hóvirág Molnár Andrea: Mese a feledékeny tavaszról Varga Katalin: Az okos kisnyúl, és az oktondi pocok</p> <ul style="list-style-type: none"> • Bábjáték: A Vajaspánkó 	
--	---	--

<ul style="list-style-type: none"> • Rajzolás, • festés, • mintázás, • kézimunka 	<p>Hóvirág készítése, papírból közben beszélgetés a hóvirágról, új ismeretek átadása: hagymás növény, más hagymás növény megismerése.</p> <p>Kicsiknek:</p> 	
--	--	--

Nagyoknak:

HOW TO MAKE
PAPER SNOWDROPS

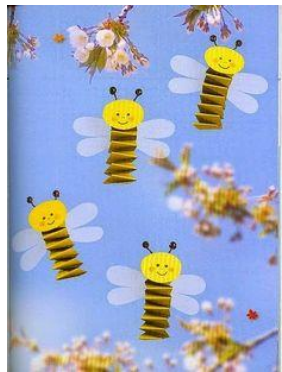

- Napocska

készítés

festék, színesceruza, színes papír felhasználásával

Mozgás

Mindennapos testmozgás

- feladatai
- játéka

Bemelegítés:

- Körben futás 2x, majd irányváltással még 2x.
- járásgyakorlatok: sarkon, külső talpélen, lábujjhegyen.
- Nyújtott lábbal ülésben kör közepe felé haladással, majd vissza, figyelni: a láb maradjon kinyújtva
- pillangóülésben lábmozgatás 10-szer
- Redőnyleengedés. felhúzás: a két könyök fogása a kézfejjel, így a karok felemelése a fej fölé, majd leengedése, gyakorlat közben felemelt karral átnézés a jobb, majd a bal szomszédba
- Játék ülésben egyenes háttal: házfal, pince, háztető (variáció: egyre gyorsabban mondva az utasításokat)
- egylábon állás-váltott lábbal mondókát mondva közben
- hason fekve háterősítés: ágaskodó kobra

Gyakorlatok karikával:

Játék:

- Ki-ki a fészkébe...Udvari mozgásos játék, hasonlít a bújócskához. Itt az a lényeg, hogy olyan búvóhelyet találjon magának, ami a madarak számára is megfelelő lenne. A játékot a kismadarak és a macska játssza. A játékvezető felszólítja a gyerekeket: ki-ki a fészkébe...a gyermekek elmennek búvóhelyet keresni és kezdetét veszi a „macska-madár” játék. Az a győztes, akit nem talál meg a macska.
- Magocska ébredése: végig mozogjuk lassan egy mag életét a föld alól való kibújástól, a szépséges virágba borulásig

<p>Ének-zene,</p> <ul style="list-style-type: none"> • énekes játék, • gyermektánc 	<ul style="list-style-type: none"> • Fű, fű, fű, ... mondóka ritmusának tapsolása • Ismert ének éneklése, eljátszása: Süss fel nap, Bújj, bújj zöld ág, Én kis kertet kerteltem • Weöres Sándor: Olvadás <p>A gólyák visszatérése is azt jelzi, hogy itt a tavasz!</p> <ul style="list-style-type: none"> • Gólya bácsi gólya (ÉNO:189.) énekelve, furulyával kísérvé <p>A kör közepére választunk valakit, aki a gólya lesz, és egy lábon egyensúlyozik.</p> <p>A dal végén becsukja a szemét, és valakit kijelölünk a körből, aki hívja: brekk- brekk/kelep-kelep. A középben lévő gyermeknek a hang irányába indulva kell megkeresnie a béka vacsoráját/kelepelő párját. Utána szerepcsere, mást választunk középére.</p> <p>Másik lehetőség: fogócska:</p> <p>A kör közepén áll a gólya, körülötte állók az egyenletes metrumra körbe járnak.</p> <p>A dal végén a gólyának el kell kapnia valakit a körülötte álló békák közül</p> <p>Zenehallgatás:</p> <p>Weöres Sándor: Kék a hajnal kék..</p> <p>Gryllus: Mi szél hozott kis futár?</p> <p>https://www.youtube.com/watch?v=QBH5T2jxtVM</p> <p>Felix Bartholdy Mendelssohn: Spring song</p> <p>http://www.youtube.com/watch?v=8mz5Rtx-Eu0</p> <p>Frederic Chopin: Tavaszi keringő (Spring waltz)</p> <p>http://www.youtube.com/watch?v=KmfDEu2RoA</p>	
--	--	--

Fésüs Éva: Télkergető hóvirág

Amikor a tél megérkezett, erdőn-mezőn dermesztő lett a csend. Mindenki behúzódott előle, ki odúba, ki kuckóba

Ez a tél nagyon goromba legény volt, befagyasztotta a vizeket, hóbatyuját jól kirázta, aztán ráérősen végigdőlt a kopár lankákon, és akkorát fújta, hogy a gyengébb madarak lefordultak a faágról.

Ínséges idő köszöntött az erdő, mező népére. Mindent beborított a hideg hótakaró. Csak az ökörszem dala és a cinegék csettegetése tartotta ébren a reményt, hogy lesz még újra kikelet.

Mindenki dideregve túrt és várta, hogy majd csak cihelődni fog ez a mogorva tél is, mint a többi tette. Nyújtózik egyet, megcsikorgatja a fogát, azután odébb áll, és csupa kis ezüst tócsa marad a lépte nyomán, mint megannyi villogó víztükör, amelyekben már a fiatal tavasz nézegetheti kék szemét.

Így álmodoztak egymáshoz bújva a fázós kis állatok, egészen addig, amíg egy nyúl körül nem szaladt a rettenetes hírrel:

- Nem megy el a tél! Itt marad örökre!

Támadt erre nagy ijedelem!

- Kitől hallottad ezt ugrifüles?- faggatták a nyulat.

- Magától a téltől! Éppen a fületem hegyeztem a dombon, amikor nagyot sóhajtott és azt mondta: "Hej de jól érzem magam ezen a tájon! Sose megyek el innen!"

- Jaj nekünk! Éhen veszünk!- remegtek a nyulak.

- Tennünk kell valamit! Mivel lehetne távozásra bírni ezt a dermesztő, hideg hatalmat?

- Bízátok csak ránk!- mondták a farkasok. – Majd mi elkergetjük. Addig üvöltünk a fülébe, míg világgá nem szalad.

Minden este olyan hangversenyt rendeztek, hogy zengett tőle a téli táj.

Hanem a tél meg se moccan, sőt, hogy ne hallja a farkas zenebonát, még vastagabb hótakarót húzott a fejére. Az éktelen lármára felriadtak a medvék.

- Nektek is befellegzett, mackó bácsik! Sose láttok többé lépes mézet, mert nem megy el a tél!- szólt a nyúl.

Több se kellett a medvéknek! Pozdorjává zúzzák a tél sok-sok drága jégkristályát, akkor biztosan elszalad. - gondolták.

Felmásztak a dombra, onnan görgették a hatalmas kődarabokat a tó meg a patak jegére. Csörömpölt, recsegett, ropogott a jég. Ám a tél csak mérgesebb lett, és a fogát csikorgatta.

- Forduljunk a szelekhez!- tanácsolta a róka.

- Kérjük meg, hogy hordják el ezt a sok havat.

A szelek összefogtak, kavarogtak, végig separtak a tájon, de annyi volt a hó, hogyha egyik helyről elhordták, a másik helyen annál több lett.

A konok télnek a föld alá is híre ment. Lent a mélyben Földanyóka féltve ringatta, csitítgatta a kis hagymabölcsőben szunnyadó virágait:

- Csicsíja babája! Aludjatok még, ki ne hajtsatok! Nem akar elmenni a tél.

- Nem akar?... No, azt szeretném én látni! – csendült meg egy vékony hang a homályban, és úgy, amint volt, egy szál fehér ingecskeben kipattant a bölcsőjéből Földanyó icipici leánykája, a hóvirág.

- Azonnal bújj vissza, mert megfázol! – parancsolt rá Földanyó.

- Dehogyis bújok, dehogyis fázom! Ne félj anyókám majd én elkergetem azt a makacs vén telelt.

- Te? – hüledezett Földanyó. – Hiszen az a farkasüvöltéstől, medvék erejétől, szelek ostromától sem ijedt meg, hát hogy képzeled, hogy megállhatsz előtte?

- Így ni! - mondta a kis virág, és már bújt is kifelé elszántan a hideg rögök között, a fagyon át, a havon át, minden erejével.

Amint átdugta fejcskáját a hótakarón, vidáman felkacagott:

- Jó napot tél bácsi! Hát te még itt vagy?

- No, nézd csak! – ráncolta össze zúzmarás szemöldökét a tél. – Hogy mertél a szemem elé kerülni?

- Hiszen itt a tavasz! – csilingelt a hóvirág. – De úgy látszik csakugyan igaz, amit rólad beszélnek!

- Mit beszélnek rólam te inci-finci?

A hóvirág felágaskodott és huncutkodva súgta:

- Azt, hogy el akarod adni jégvirágaidat a tavasznak!

- Húúú! Micsoda hazugság! – bömbölt nagyot jeges haraggal a tél. – Egy szó sem igaz belőle!

- Hát akkor miért raktad ki őket minden kirakatüvegre?

- Tüstént leszedem valamennyit! - kiabált a tél és meg is tette.

- No, de az a jégcsap csengettyű mégiscsak eladó, ugye? – csacsogott tovább a hóvirág.

- Egy sem eladó! – förmedt rá a tél, és mérgében azokat is leszaggatta.

- Hát akkor a hó!... legalább abból hagyj nekünk! Tavasz tündér szeretne megmosdani benne, hogy üdébb legyen tőle.

- Egy maroknyit se hagyok! - vicsorgott dühében a tél, és máris söpört bele mindent a batyujába.

A hóvirág rámosolygott:

- Azért még nem kell haragudnod, hiszen anélkül is olyan szép a tavasz! Ha nem hiszed, várd meg, itt jön a nyomodban!

- Micsoda? Azért sem várom meg! Látni sem akarom!

Vállára lendítette a batyuját, és átlépett a dombon.

Boldog ujjongás támadt erdőn, mezőn:

- Oda nézzetek! Mégiscsak elmegy a tél! Túljárt az eszén egy bátor kis hóvirág!

Molnár Andrea: Mese a feledékeny tavaszról

A Forrás gyémántos vonójával muzsikált egy szikla tetején. Erre a csodálatos dalra ébredezni kezdett a Tavasz. Igaz, még igen álmosan pislogott, de azért elindult a hang irányába.

Fel is frissült nyomban, amint megfürdött a muzsikáló Forrás habjaiban. Majd gyorsan magára öltötte a ruháját, kibontotta sugárhaját, és mint egy óriás pillangó, kiröppent a rétre. Amint azonban körülnézett ott, kis híja, hogy el nem ptyeredett, mert a kegyetlen Tél lehelete még ott dermedt a fűszálakon.

-Jaj de fehérek vagytok, kedveseim! Vajon most mit tegyek?! – kiáltott a Tavasz kétségbeesetten. – Hiszen nincs még annyi erőm, hogy lefújjam minden egyes fűszálról, minden ágról a Telet!

Már éppen visszaindult nagy búsan, hogy a Naphoz bújva egy kissé átmelegedjen, amikor az erdei ösvényen egy öreganyókat pillantott meg, aki rózsét vitt a hátán, közeli kis házikójába. Olyan árván bandukolt szegény, mint akinek senkije sincs ezen a világon. Erre aztán a Tavasz meleg sugarával máris táncba kezdett az anyóka kendőjén, görnyedt hátán, fáradt kezén.

-Nicsak! – örvendezett az öreganyó. – Itt a Tavasz! Talán már nem kell sokáig fagyoskodnom. S milyen kedvesen simogat, mintha csak minden körém gyűlne, mindenki, aki oly távol van tőlem.

Aztán feltekintett az égre, s szinte hinni sem akarta, hogy maga a Tavasz röppen felette. De aztán mégis felbátorodott, és így szólt hozzá:

-Köszönöm jószágodat, köszönöm, hogy átmelegítetted dermedt csontjaimat. De engeddd meg, hogy megkérdezzem: hol maradt szépséges ruhádról, napsugár-hajadról a hóvirág, az ibolya, és a többi virág?

S ekkor tekintett végig önmagán a Tavasz. Rémulten vette észre, hogy hajnalban a nagy kapkodásban mind-min odahaza, a hótakarója alatt felejtette hírnökeit, a hóvirágokat és kökörtörőket.

-Milyen bölcs vagy te, nénikém – mondta hálásan. S még egyszer úgy ráborította sugárhaját az anyókára, hogy az egyszeriben elfelejtette, hogy valaha is fagyoskodott.

„Most már tudom, miért nem rázta le magáról jégbilincset fű, fa, bokor!” – gondolta a Tavasz.

Elszégyellte magát feledékenységéért, és gyorsan hazarohant. Hótakarója alól előbúvólta a hóvirágokat és ibolyákat. A karjába ölelte valamennyit, s a föld fölé lebbent. Könnyű fátyla mint lenge pára úszott-lebegett utána.

Amerre csak elrepült, mindenfelé széthintette a hóvirágokat és ibolyákat. Most már bezzeg megismerték a mezőkön a fűszálak, hogy itt a rügyfakasztó, virágnitő Tavasz. Boldogan intettek neki, s a harmatcseppek úgy tündököltek rajtuk, mint az örömkönnyek. A fák, bokrok is kibontották leveleiket, s úgy lengették feléje, mintha apró zöld zászlókkal üdvöznének mindenfelől.

A jószívű, de feledékeny Tavasz aztán utolsó virágait is odaadta a földnek, de az öreganyóról sem feledkezett meg, aki figyelmeztette a mulasztásra. Olyan csodálatosság varázsolta hálából a kertjét, hogy arról már csak a legszebb mesék mesélhetnek.

Az erdő szélé pedig egy szempillantás alatt telis-tele lett Földanyó üde, fehér ruhás leánykáival:

„Telet kergetünk,
tavaszt hirdetünk,
Ébredj fel nagyvilág,
higgy nekünk,
higgy nekünk!...”